

Aborcja, eutanazja, samobójstwo - czy życie jest rzeczywiście wartością nadrzędną? Esej

Każdy człowiek - wierzący, ateista czy agnostyk - zgodzi się z twierdzeniem, że życie jest wartością nadrzędną. Niektórzy uważają, że aborcja, eutanazja czy samobójstwo są prawem każdej jednostki. Wolność definiowana w ten sposób pozwala na twierdzenie, że kobieta ma np. prawo usunąć dziecko jeśli uzna to za stosowne, albo człowiek, który jest nieuleczalnie chory ma prawo zażądać od lekarzy, aby skrócili jego męki.

Z drugiej jednak strony, dlaczego mamy pozostać bierni? Dlaczego prawo ma przyzwalać na takie podejście do życia? Jeżeli ktoś nie chce dziecka, to pilnuje starannie aby go nie mieć, jeżeli ktoś chce umrzeć, to może popełnić samobójstwo, nie trzeba więc mieszać do tego prawa czy osób trzecich. Prawo musi chronić życie, a nie pozwalać na zabijanie. Dla jednych aborcja jest morderstwem, a dla innych zabiegiem.

W moim odczuciu ludzie powinni być odpowiedzialni i potrafić ponosić konsekwencje swoich czynów. W przypadku aborcji konsekwencją jest więc donoszenie ciąży, nawet jeśli kobieta nie chce dziecka, może je przecież oddać do domu dziecka, włożyć do okna życia, pozostawić w szpitalu. Polskie prawo przewiduje aborcję w kilku przypadkach – kiedy ciąża zagraża życiu, kiedy dziecko może urodzić się chore lub kiedy ciąża jest efektem gwałtu. Pomijając te skrajne przypadki, według prawa, rodzice dziecka powinni wziąć odpowiedzialność za swoje czyny, zapewnić dziecku dom (tworząc rodzinę lub oddając je).

Co do eutanazji, sprawa jest podobna, jeżeli ktoś chce popełnić samobójstwo może to zrobić bez wciągania w to osób postronnych. Lekarze zaś mają za zadanie ratować życie, a nie pomagać w jego odebraniu. Jeżeli pacjent jest nieuleczalnie chory, to może sam zdecydować o swoim losie i samemu popełnić samobójstwo. Życie ludzkie jest jednorazowe, niepowtarzalne, nie można nim szastać na prawo i lewo, to najwyższa wartość dana nam przez los, jeśli dzisiaj ktoś ją odrzuca, to odrzuca tym samym szacunek do swojej osoby i

godność z tym związaną.

Życie, nieważne czy dla ateisty czy dla osoby wierzącej, ma ogromną wartość, nie można go postrzegać jako tylko efektu przypadku, a nawet gdyby, to ów przypadek już nigdy się nie powtórzy. Każdy z nas jest wyjątkowy i powinien walczyć o tą wyjątkowość do samego końca. Życie jest ograniczone, prędzej czy później każdy z nas umrze i to właśnie sprawia, że jest tak drogocennym, kruchym darem. Im lepiej je przeżyjemy tym mniej będziemy żałować, że czegoś nie zrobiliśmy.

Dzisiejsi zwolennicy aborcji czy eutanazji zapominają, że życie jest jednorazowe i niepowtarzalne nie można podejmować takich decyzji pochopnie i nie można próbować ich usprawiedliwiać.